

Domácí bohoslužba – 6. neděle v mezidobí

1) Úvod

píseň: Díky za toto krásné ráno, zpěvník Orlice s. 13

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Dříve než se zaposloucháme do Božího slova litujme svých hříchů:

Přišel jsi hledat, co bylo ztraceno, Pane: smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Přišel jsi dát svůj život jako výkupné za všechny, Kriste: smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Shromažďuješ vjedno rozptýlené děti Boží, Pane: smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Ať se nad námi smiluje všemocí Bůh, odpustí nám hříchy a dovede nás do života věčného.

AMEN.

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí. Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste. Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi; ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby. Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

2) Čteme z Písma svatého

1. čtení Lv 13,1-2.45-46

Ačkoli staří Izraelité skutečně znali to, co dnes nazýváme malomocenstvím, příslušný hebrejský pojem zahrnuje různé formy kožních onemocnění. Kap. 13 Levitiku pojednává o dočasných léčitelných nemocech (tedy nikoli o Hansenově chorobě čili o malomocenství – lit. překlad je tedy zcela zavádějící, jiné moderní překlady jsou přesnější). V Levitiku, je důležitá fyzická integrita, nutná pro účast na bohoslužbě. Vyloučení malomocného ze společenství a nařízení, že po uzdravení bylo třeba přinést oběť za usmíření, ukazují, že malomocenství bylo považováno za následek hříchu.

Hospodin řekl Mojžíšovi a Árónovi: „Jestliže se u někoho ukáže na holé kůži vřed, strup nebo světlá skvrna – což bývají příznaky zhoubného malomocenství – ať je přiveden k veleknězi Árónovi nebo k některému z jeho synů kněží.

Malomocný, na němž se objeví tato vyrážka, ať chodí v roztržených šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat: Nečistý, nečistý! Je nečistý po všechn čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor."

Žalm 31

Notový zápis najdete na: [Ps032_01.pdf \(sdh.cz\)](#)

Odpověď: Tys mé útočiště, zahrneš mě radostí ze záchrany.

Šťastný je ten, komu byla odpuštěna nepravost, - jehož hřích je přikryt. - Šťastný je člověk, kterému Hospodin nepřičítá vinu, - v jehož duši není klamu. * Vyznal jsem se ti ze svého hřichu, - svou nepravost jsem nezatajil. - Řekl jsem: „Vyznávám se Hospodinu ze své ničemnosti,“ - a tys odpustil, co jsem zavinil hříchem. *

Radujte se z Hospodina a těšte se, spravedliví, - jásejte všichni, kdo jste upřímného srdce.*

Chvalte Hospodina, neboť je dobrý, - opěvujte našeho Boha, neboť je milý, - zaslouží si chvály. - Hospodin bude je Jeruzalém, - shromažďuje rozptýlené z Izraele. *

2. čtení 1 Kor 10,31-11,1

Pavlova řeč se stále točí kolem „svobody podřízené lásce“. I pokud se týká obyčejných záležitostí, křesťan má „hledat prospěch druhých“ (a, nakolik je to možné, nepůsobit pohoršení). Jinými slovy: ať se hledá vždycky Boží oslavení, které je spjaté s prospěchem druhých. Tak se napodobuje příklad Pavlův a, tedy vlastně Kristův.

Bratři! Ať jíte, ať pijete nebo cokoli jiného děláte, všechno dělejte k Boží oslavě. Nebudte pohoršením ani židům, ani pohanům, ani Boží církevní obci. Já se také snažím o to, abych ve všem pamatoval na druhé, a nehledím na to, co je prospěšné mně, ale na to, co prospívá všem, aby tak mohli dojít spásy. Napodobujte mne, jako já (napodobuji) Krista.

píseň: Já bych chtěl mít, zpěvník Orlice s. 59

Evangelium Mk 1,40-45

Malomocenství je v Bibli jedním z nejhorších neštěstí, které mohou člověka potkat. Malomocný je jako „mrtvé narozené dítě“ (Nm 12,12), „chodící mrtvola“. Jeho uzdravení se přirovnávalo vzkříšení mrtvého (proto neudivuje reakce izraelského krále na Naamánovu žádost: „Což jsem Bůh, který může zabít a vzkřísit k životu?“ – 2 Kr 5,7). Malomocní museli žít odděleně – už samotné setkání s nimi znečišťovalo. Rabínská teologie považovala malomocenství za Boží trest a,

následkem toho, viděla v malomocném hříšníka. Pro lepší představu – malomocenství bychom dnes snad mohli srovnat významem třeba s nemocí AIDS.

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, co nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozlašovat a tu událost rozšiřovat, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Přesto však chodili k němu lidé odevšad.

Malomocný přiběhl ke Kristu, poklekl před ním a prosil o očištění, vlastně uznává, že je to Boží muž. Vyznává svou víru. Touží po uzdravení a ví, že to Ježíš může udělat, ale neví, jestli chce. To je zvláštní. I my dnes často můžeme pochybovat o Boží dobrotě nebo o tom, jestli nás Pán může uzdravit. On nás chce uzdravit od naší fyzické, duševní nebo duchovní nesvobody vždycky – ovšem způsobem, který je k dobru nám i všem ostatním. Marek neuvádí jméno malomocného. To znamená, že to může být každý z nás. Neuvádí místo. To znamená, že je tam, kde jsem já. Neuvádí ani dobu uzdravení. Naše uzdravení se může dít právě nyní, v tuto chvíli.

3) Vyznání víry

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v jednoho Pána, Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky:

Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.

On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.

Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.

Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben

Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha svatého, pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavována mluvil ústy proroků.

Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.

Očekávám vzkříšení mrtvých

a život budoucího věku.

Amen.

4) Společně prosíme

1. děkujeme Ti za život. Prosíme o pomoc při hledání smyslu života.
2. chceme být pozorní, všímat si a vážit si všeho, co jsi stvořil. Prosíme Tě o pomoc.
3. chceme být zodpovědní a plnit svoje svěřené úkoly. Prosíme Tě o pomoc.
4. chceme moudře chápat význam modlitby. Prosíme Tě o pomoc.
5. chceme chránit svobodu a nezneužívat ji. Prosíme Tě o pomoc.
6. prosíme za lidi, kteří s pokorou slouží druhým.

5) Modlitba Otčenáš

Společně se pomodleme tak, jak nás Pán Ježíš naučil:

Otče náš, jenž jsi na nebesích,

posvět se jméno tvé. Přijď království tvé.

Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Amen.

Můžeme připojit i pozdrav pokoje:

P: Pozdravme se pozdravením pokoje.

6) Požehnání

Vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.

Všichni: Amen.

P: Dobrořečme Pánu.

Všichni: Bohu díky.

píseň: Vzdejme pánu díky, s. 231